

dels lligams de l'ignorància als miserosos però la reforma més profitosa i urgent, és la del criteri i formació pedagògica del mestre, puix avui una bona part descuida uns deures essencials i que l'autoritat pot controlar: començant per aquesta base l'escola serà un planter de flors oloroses, un conjunt de pebeters qual flaire variat farà les delícies dels ciutadans i més encara, serà un centre ideal, una micro-societat, cobricelant en el seu sí, com aquesta, tota mena d'infants agermanant el ric i el pobre dins del veritable sentit d'una pura democràcia.

WERTIK

NOTICIARI

Serà veritat?

Ha causat una agradable sorpresa el fet de què "La Gralla" rectificà el seu procedir respecte a la seva font d'informació, puix que ara sembla vol de totes passades i sense gota de partidismes ni relegacions que puguin ferir els sentiments de ningú publicar totes aquelles coses que es desenvolupen i que realment són dignes de ésser publicades.

Hem de dir que nosaltres això ens plau moltíssim per tal com així aquest periòdic a la fi serà aquell periòdic imparcial que tots hi voldríem veure.

Més papistes que el Papa

Ens enterem que han estat expulsats de l'"Esquerra Republicana de Catalunya" (secció local), els regidors senyors Gual i Tió, que quasi per sorpresa hi foren allistats.

Fins ara no sabem que el Directori de l'"Esquerra" hagi pres una semblant resolució amb Marcel·lí Domingo, i ni tan sols sabem que els nostres esquerristes s'hagin interessat en aquest sentit.

Sessió Municipal

31 de Desembre de 1931

A les set i quinze minuts s'obre la sessió en la que hi assisteixen els Consellers senyors Taberner, Bofill, Tió, Busquets, Montaña, Gual, Gibert, Pagès, Estrada i l'Alcalde senyor Camillo.

El senyor Secretari, com de costum, llegeix l'acta anterior i després d'haver llegit l'apoteosis final, que consisteix en aquell acord pres per unanimitat, de manifestar l'adhesió al senyor Anguera de Sojo en tots els ets i uts i que tant ha fet sortir de pollaüera als nois de ca l'Esquerra, el senyor Pagès, que en aquella sessió es trobava absent, diu que no tan sols s'hi adhereix, sinó que felicita en gran manera a tot el Consistori per tan bella iniciativa, i seguidament el senyor Estrada que tampoc es vol quedar curt, també presta la seva conformitat, amb la salvetat, però, que li sobra allò dels «homes d'honor». Hem de convenir en que el senyor Estrada és molt modest. El felicitem.

Queda aprovada l'acta anterior.

A continuació es dona compte dels acords presos en tot el mes de Novembre passat.

S'acorda acte seguit, nombrar amb caràcter efectiu, per estimar que són els que reuneixen més condicions, als senyors Joan Canals, Agustí Palau i Joan Bta. Montada, que ocuparan les places que hi havien vacants al Col·legi de Segona Ensenyança.

S'acorda també concedir diversos permisos per obres i rètols.

Es llegeix un dictàmen del arquitecte senyor Raspall que fa referència a l'edifici destinat a escoles a la barriada de Palou. (Aquest senyor encara continua fent els dictàmens en castellà; direm als Reis d'Orient que li portin una gramàtica catalana.)

Queda aprovat pagar factures amb un total de 4.025 pessetes.

Es dona compte d'una proposició que es refereix al recurs del senyor Gómez i en la que es demana que l'Ajuntament acordi apel·lar-se al Suprem.

Els senyors Pagès i Estrada s'hi oposen i després d'un curt debat, es passa a votació, aprovant-se per vuit vots en pro i dos en contra que si no m'erro fan setze.

Com que l'ordre del dia s'ha acabat, es passa a

PRECS I PREGUNTES

El cas és que sembla que a tots els Consellers encara els dura el baf de l'ànec i tan sols el senyor Pagès fa un prec a la Comissió de l'enllumenat perquè es solucioni d'una vegada la manca de llum a l'estació de M. S. A.

Com que el senyor Gibert, que és el que la mena amb això de la llum, no diu res, li contesta el senyor Montaña i el senyor Camillo, fent constar que ja està en projecte resoldre aquest afer.

L... s'ha acabat l'arròs.

* * *

Aprofito aquesta avinentesa per contar als meus volguts lectors alguna cosa que, crec, pot resultar d'interès per ells i per mi.

Com vostès saben, la setmana passada no sortí aquest setmanari i la causa no fou altra que la primera topada que he tingut amb el Director del mateix. Aquest senyor s'emmaranà dient que no em volia deixar publicar els presents que he rebut aquestes festes de Nadal. Segons ell, perquè creu que quan es fa una obra de caritat, mai ha de saber l'esquerra ço que faci la dreta. (Sentiria que ho interpretessin en un sentit polític.)

Davant d'aquesta exigència, i com que a mi m'agrada complaure les meves amistats i de pas vareig prometre publicar la llista dels presents rebuts, que no són pocs, no tingui altra solució que presentar la dimissió del meu càrrec i naturalment, ¿còm volien vostès que sortís el setmanari sense la meua crònica municipal? Res. Es vegeu tan ofegats, que decidiren suspindre per vuit dies la publicació d'Acció.

Més tard, s'han donat compte de la equivocació seva i ha succeït ço que tenia que succeir. Se m'ha ratificat la confiança per quatre vegades i inclús molts subscriptors que estaven a l'intrínquilis de l'assumpte m'han adreçat un sens fi d'adhesions que fa fredat. Al meu costat, l'Anguera, un mite. Però jo, que no deixo res per verd, no he tornat a acceptar el càrrec fins que he aconseguit l'autorització per publicar la llista de presents rebuts i a més un augment de sou. Ara, cobraré 1'65 per sessió. ¡No val a badar!

I bé, ja que hi estem posats, els donaré compte dels nombrosos obsequis nadalencs.

Ultra una infinitat de caliquenys i pastilles de sabó que els llegidors, sempre volguts llegidors, m'han enviat, els detallaré un per un, els dels senyors Consellers que són els més importants.

El primer en obsequiar-me fou el senyor Tió. Es comprèn. Com que sap que a la vigília de Nadal hi ha costum de fer... rajar el tió, me n'envià un de grans dimensions. Figurant-se vostès si serà gros, que fa vuit dies consecutius que... ¡Ai!, que raja, ¡l el que rajará!

El senyor Gual m'envià un quilo de botifarra del greixet i em prometé que quant els de ma Esquerra l'expolsin del barri, em farà ofrena d'un parell de botifarres d'ous, marca Xerul'lo.

El senyor Pagès el vaig trobar i va fer l'idem, però més tard he rebut una atenta lletra en la que em comunica que quant tingui el carrer de Pi i Margall arranjat em convidarà a fer-hi una excursió amb el seu Renault.

El senyor Montaña em feu l'honor de enviar-me uns sostens Madame X.

El senyor Colomer i Gibert sis sacs de serradures que podié aplicar-les per eixugar els pipins de la mainada.

El senyor Bofill m'envià un tros de manguera que li sobrava, de la nova que últimament es comprà per el cos de bombers, perquè, diu, era massa llarga. A més, una llauna de petroli i deu de mistos d'en Gari-Baldí, per calar foc al primer lloc que em passi per la barretina, a fi i efecte de poguer comprovar que «La Gralla» està sempre mal informada, ja que quan es cala foc a algun lloc i s'avisen a temps els bombers hi acudeixen com un llamp.

El senyor Taberner mitja dotzena de paquets de 0'60 ptes. (No es pot dir res: és el *Concejal obrero*.)

El senyor Busquets, 6 quilos de macarrons, però com que no tinc cuina econòmica, me'ls he venut a en Paco de l'Europa i m'han valgut 12 cafès sense gotes.

El senyor Estrada, un capó.

El senyor Tardà, un quilo d'atmetlles torrades de les que fabrica el seu fill Quico.

El senyor Pineda un vale per passar vuit dies a la seva finca de Riells quan vingui l'estiu.

Els senyors Aymerich, Cladelles i Ribas, diuen que m'engreixen un jabalí esquerrà, marca Samblancat. I el senyor Camillo, el que mana més, m'ha fet ofrena d'una cadena construïda de dalt a baix amb monedes de dos ralets, que són de quan en feia col·lecció per pagar els arbitris de l'antic Ajuntament d'en Quico Torras.

Convé remarcar també que he rebut un flamant barret hongó, ofrena d'un bon amic, el qual no vol que li publiqui el seu nom, per tal com ell recentment encara el lluia.

Les més expressives gràcies a tots i fins a un altre any.

OLGA ZHAN

DESITGEM
als nostres llegidors
un feliç i pròsper
any nou